

Проповед 178

Живейте в светлината

Прочит: Ефесяни 5, 8 - 14

Скъпи братя и сестри,

Живеете ли така, както Бог иска? Живеете ли според Неговите заповеди и това, което Той ни е предписал в Словото Си? Слушате ли гласа Му? Настройвате ли живота си според Неговите изисквания? Нашият свят все повече се отдалечава от Бога и все повече поставя изисквания и забрани за това как и къде хората да упражняват вярата си. Тази тенденцията и този стремеж стават все по явни. Нашият свят се старае все повече да подчертае, че ние - християните, ние - вярващите хора, не сме добре дошли. Ослушайте се, огледайте се и ще видите, че е така. В един дом за психично увредени деца живяло едно сляпо момиче. По цял ден обикаляло неспокойно из стаята за игра. Когато някой попитал детето, защо е толкова неспокойно и защо обикаля постоянно и не се спре на едно място, то отговорило: "Търся светлината". С тези две думи това психически увредено дете описало целия стремеж на човечеството - стремежа на всички хора да намерят светлината. И това е така на всяко едно ниво. Всяко живо същество се стреми към светлината. Това има една основна причина - тя дава живот. Затова и ние, хората, се стремим към светлината. И това е един стремеж дълбоко в нас. Ние се стремим към светлината. Не само към светлината на слънцето, но и към Светлината на Живота – към Бога. Бог ни дава много възможности да Го намерим и когато Го открием, Той желае ние да останем при Него. И така, ние живеем пред това голямо предизвикателство - да бъдем с Бога или не. Веднъж намерили Бога, какво правим? Оставаме ли завинаги с Него или не? Това е предизвикателство, което нашето време ни отправя. Ние стоим на кръстопът и трябва да решим – дали ще изберем Бога или мамона. Тази борба, обаче, съвсем не е нова. Тя е тук още от създаването на първите хора - достатъчно е да споменем Каин, който много явно беше изправен пред този избор, да минем през Юда, който също трябваше да избере да служи ли на Бога или не, и накрая да стигнем до времето на апостол Павел и писмото му към Ефесяните. От редовете, които прочетохме, явно можем да разберем, че в Ефеската църква имаше проблем - нещо, което се беше изплъзнало от контрол. Хора, които бяха избрали да живеят следвайки Исус, бяха забравили за решението си и служеха на този свят. Затова и апостолът искаше да ги предупреди да внимават, защото този избор можеше да им коства живота. Това предупреждение важи, обаче, и за нас. Изкушението да се плъзнем в тъмнината на този свят, като че ли е по-страшно от всякога. Ще насочим вниманието си към няколко момента в нашия текст.

1. Делата на тъмнината и делата на светлината. "Не се впрягайте заедно с невярващите; защото какво общо имат правдата и беззаконието или какво общение има светлината с тъмнината?" (2. Коринтяни 6: 14). Тъмнината и светлината не могат да съществуват заедно. Или сме в светлина, или сме в тъмнина. Не може да сме наполовина в едното и наполовина в другото. В обръщението си към Ефесяните, апостол Павел има казва: ***"Тъй като някога бяхте тъмнината, а сега сте***

светлината в Господа, живеете като чеда на светлината" Не само сме в тъмнината или в светлината, а самите ние сме или тъмнина или светлина. Веднъж избрали да бъдем част от светлината, самите ние да сме светлина, не бива да се връщаме назад. И забележете, не е възможно да живеем като добри християни и Божии деца само определени дни от седмицата, а сме такива, или трябва да бъдем, винаги и на всяко време. В последно време забелязвам тенденцията вярващите хора да разделят живота си на две части: живот в църквата и личен живот. Това обаче не е възможно и трябва да внимаваме, мислейки че сме част от светлината, да не се окажем част от тъмнината; да не би да се окаже, че светлината в нас е тъмнина. С други думи, веднъж вземем ли решение за Бога, трябва да вървим докрай. Станете ли част от светлината, трябва да живеете като Божии деца, и то във всяка една минута от живота си. Бог иска да е Господар на целия ни живот, не на част от него. В посланието към Римляните, апостол Павел дава още една основателна причина да живеем по този начин - Исус Христос скоро ще дойде: **"Нощта премина, а денят приближи: и така, нека отхвърлим делата на тъмнината и да се облечем в оръжието на светлината."**(Римляни 13: 12).

2. Как да разберем дали сме в тъмнината или в светлината? Апостол Павел ни показва как можем да изпитаме дали сме в светлината или в тъмнината, и затова ни предлага три белега: **"защото плодът на светлината се състои във всичко, което е добро, право и истинно"** Какво означава да правим добро? Един известен английски философ не вярвал в Бога и не криел това. Често се срещал при един свой приятел с член една църква, който пък бил известен с вярата си. Срещите с този християнин, обаче, винаги били изключително кратки, защото щом философът влизал в стаята, другият човек излизал. Това се повторило много пъти. Един ден философът спрял този църковен член и му казал: Къде си се забързал, приятелю, ние двамата трябва да свикваме един с друг, защото след смъртта сигурно ще трябва да прекарваме много време заедно на едно и също място и това най вероятно ще бъде адът. Аз ще отида там поради липсата на вяра, а вие поради това, че не сте били добър с другите хора и ви е липсвала любов. Ние често парадираме с добротата си и с добрите си дела, обаче истината е, че често се отнасяме не с доброта, а с жестокост и безсърдечие към хората около нас. Ако сме чада на светлината, ние трябва да имаме делата на светлината или делата на Исус. Исус беше добър с хората, имаше болка в сърцето си за всеки един, който живее в тъмнината. Ако ние живеем в светлината на Бога, няма да се страхуваме от хората около нас и ще вършим добро на всеки един човек. А какво е добро, Библията ни казва ясно - не това, което ни харесва, а това, което е според Божията воля. Неговата воля е да се погрижим за всички онези, които са далеч от Него.

Вторият белег е да вършим това, което е право. Означава да сме справедливи. Какво означава да сме справедливи? Дали означава да вършим това, което е справедливо за нас. Мерилото трябва пак да е Бог. Ние трябва да бъдем справедливи, според това, което Той ни е заповядал. Да се справедлив не означава да разпределяш по равно. Ние се отнасяме към хората и нещата около нас по еднакъв начин и смятаме, че така сме си измили ръцете. Нещата обаче не са съвсем прости. Един възрастен човек бил известен с това, че е справедлив. Веднъж му дошъл гост, който го наблюдавал и му казал: На теб ти се носи славата, че си справедлив, обаче аз забелязвам, че ти не се отнасяш по един и същи начин дори към децата си, какво остава за другите хора. Човекът му отговорил: Моите деца се нуждаят от различни неща и аз се старая да давам на децата си не по равно, а на всяко дете да дам това, от което се нуждае. Това е коренът на справедливостта: да даваме на всеки човек това, от което се нуждае. Бог се е погрижил за това на тази земя да има достатъчно за всички. Справедливо е всеки да се погрижи за хората около себе си, а не

само за себе си. Вършите ли това, което е право? Справедливи ли сте? Помните ли какво Бог е направил за вас? Това дава ли ви импулс вие да сте също справедливи към другите? Третият белег е дали вършим това, което е истинно. Какво е истината? Каква е стойността на истината? Все по-малка, ще кажете вие. Говорим всеки ден с толкова много хора, слушаме толкова много обещания и си правим толкова много уговорки, които впоследствие не изпълняваме. Нашият свят не цени истината. Не иска да я слуша, защото, ако чуе истината, няма да хареса състоянието, в което се намира. Но ние въпреки това трябва да говорим истината. Исус Христос правеше така. Той дойде на този свят и говореше само истината. Когато казваше истината, това му печелеше много врагове и в края на краищата се оказа причината, поради която Той отиде на кръста. Защото хората от този свят не обичат да слушат истината; те дори не знаят какво е истината - Пилат каза: "**Какво е истината**". Той не разбираше и не можеше разбере цената на истината, въпреки че пред него стоеше истината в плът и кръв - Исус Христос. Апостол Павел ни учи и ни насърчава, въпреки натиска на този свят, да продължаваме да вършим и да говорим истината. Вършете това, което е истинно. Тези три белега могат да ни покажат дали сме в светлината или не. Има обаче нещо, което не бива да преставаме да вършим всеки ден и то ни води към следващата точка,

3. "Опитвайте какво е благоугодно на Господа". Важно е всеки ден да опитваме каква е Божията воля. Добре, но какво означава това - какво трябва да правим във връзка с вярата ли, или с църковния си живот? Не, когато станем християни, трябва да предадем целия си живот на Бога и всичко, което правим, трябва да отговаря на Божиите изисквания. Това означава, че ако сме истински деца на светлината, ако сме в светлината, ние съобразяваме всяко наше действие с това, което Библията ни казва, с това, което Бог иска от нас. Важно е, когато правим каквото и да било, да го съобразяваме с волята на Бога. Опитвайте какво е благоугодно на Господа. С други думи, всеки път се питайте, дали Бог ще хареса това, което ще направите. Забележете, не става въпрос за това да правим нещо и после да се запитаем дали е добро или не, а първо да си зададем въпроса дали това, което ще извършим, би се харесало на Бога. Това се отнася за всеки един от нас. Ако искате да бъдете истински деца на светлината, опитвайте какво би се харесало на Бога и тогава го вършете, защото тогава ще бъдете светлината на света.

4. Какво ще се случи, ако не бъдем част от светлината или ако не опитваме дали делата ни са съобразени с Божията воля? "и не участвайте в безплодните дела на тъмнината, а по-добре ги изобличавайте; защото това, което скришом вършат непокорните, срамно е и да се говори. А всичко, което се изобличава, става явно чрез светлината; понеже всяко нещо, което става явно, е осветено." Ако не искаме да станем част от светлината, тогава ще бъдем част от тъмнината и ще вършим нейните дела. Павел се опитва да подчертае безплодието и безсмислието на такъв живот. Животът в тъмнината не е съвсем безплоден, и той принася плод, обаче това, което се опитва да ни каже апостолът, е че животът ни, ако е живот в тъмнина, ще носи само лош плод - толкова лош и толкова опасен, че е срамно дори да се споменава за него. Плодът на тъмнината е погубен. От известно време в богословието са се появили тенденции, които ни казват, че не бива да споменаваме за това, че ако не вярваш, няма да имаш вечен живот, ами ще бъдеш завинаги отделен от Бога и ще погинеш. Така сме щели да депресираме хората. Това е направление, което ни води в съвсем погрешна посока. Ние трябва да кажем истината на хората, трябва да им покажем какво може да стане, ако не последват Бога и не приемат жертвата на Исус. Те трябва да са наясно, за да изберат кого и какво да следват. Това обаче съвсем не значи, че ние трябва да ги преследваме с постоянни упреци и натяквания. Не трябва да им натякваме и да им показваме колко по-

добри сме от тях, и колко по-добре вършим нещата от тях. Единственото, което трябва да направим, е да изобличим тъмнината, но не с остри думи, а с живот в светлината. Ако ние живеем в светлината, то животът ни ще бъде достатъчно свидетелство за онези, които живеят в тъмнината, и тогава няма да се нуждаем от много думи, за да каним хората, те ще дойдат сами да ни попитат. Живейте в светлината и се отдалечавайте от тъмнината, тогава животът ви ще бъде свидетелство за всички онези, които се лутат в този свят.

5. Станете от сън! Пасажът завършва с един призив: "***Стани, ти, който спиш, и възкръсни от мъртвите, и ще те осветли Христос.***" Апостолът насочва този призив към всички нас и ни напомня, че сме заспали. Ние сме християни, които спят. Често отбягваме този пасаж и казваме: Е, той е за невярващите, за нас не се отнася. Колкото повече контактувам с вярващи хора, се убеждавам, че този пасаж се отнася и за много от хората, които уж са повярвали. Ако не живеем по закона на светлината, ако не сме в ежедневна връзка с Бога в молитва, ако не четем Словото Му, ако не си припомняме ежедневно какво Исус е направил на кръста за нас, ако губим ценната Му жертва от поглед, то ние сме започнали да излизаме от царството на светлината и да отиваме в мрачната сянка на тъмнината. Затова, събудете се, и ако сте се отдалечили от Бога, променете живота си и го живейте по Неговите стандарти. Живейте живот в светлина, който не само да бъде угоден на Бога, но и да е добро свидетелство за хората около вас. Тогава, повярвайте ми, ще има много хора, които ще потърсят Исус заради Неговата светлина, която ще струи от вас. Исус направи голямата крачка да донесе светлина чрез жертвата Си на Голгота, на нас ни остава само да Го следваме.

Нека да запомним. Пред живота ни винаги има избор - ние можем да живеем в тъмнината или в светлината, да бъдем с Бога или срещу Него. Нека да изпитваме живота си и да разберем дали сме в светлината или не, да използваме трите белега - добро, право и истинно, да опитваме какво би било угодно на Бога и да вършим точно това. Събудете се и следвайте Бога във всичко, което правите. Така можете да промените не само себе си, но и живота на много хора. Живейте в светлината. Амин.